

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.707 van 11 oktober 2011
in de zaak A. 201.009/X-14.742.**

In zake : Gauthier de CROMBRUGGHE de LOORINGHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Coenraets
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Ter Kamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de v.z.w. CRÈCHES DE SCHAERBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Antoinette Cornet
kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
Terhulpesteenweg 150
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 mei 2011 van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, waarbij aan de v.z.w. CRÈCHES DE SCHAERBEEK de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een crèche en de renovatie van twee woningen, aan de Eugène Plaskylaan 40 te Schaarbeek, kadastraal bekend sectie C, 152ste afdeling, nr. H8 en L9.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 september 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Lindemans, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Christophe Lépinos, die loco advocaat Philippe Coenraets verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joy Moens, die loco advocaat Antoinette Cornet verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 27 juli 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de v.z.w. CRÈCHES DE SCHAERBEEK om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De verzoeker woont met zijn gezin in een huis met tuin aan de Milcampslaan 83 te Schaarbeek. Zijn tuin paalt achteraan aan de diepe tuin van de woning die ligt aan de Eugène Plaskyalaan 40 te Schaarbeek en die sedert 2007 eigendom is van de tussenkomende partij.

5. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk bestemmingsplan van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest zijn beide eigendommen gesitueerd in een “typisch woongebied”, met een overdruk als gebied van culturele, historische en esthetische waarde of voor stadsverfraaiing.

6. Op 26 september 2007 dient de tussenkomende partij, die luidens artikel 4 van haar statuten een gemeentelijke v.z.w. (“une a.s.b.l. communale”) is waarin de meerderheid van de algemene vergadering wordt gevormd door gemeenteraadsleden en aangeduide vertegenwoordigers van de gemeente (artikel 7 van de statuten), bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schaarbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot haar eigendom.

De aanvraag heeft tot doel om het herenhuis aan de Eugène Plaskyalaan op te delen in drie woongelegenheden, de bijgebouwde “koterij” in de tuin af te breken en achteraan in de tuin een kinderdagverblijf op te trekken bestaande uit drie volumes met 1 bouwlaag die worden afgewerkt met een groendak.

7. Op 10 juni 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schaarbeek de gevraagde vergunning.

8. Met arrest nr. 191.172 van 9 maart 2009 wordt deze vergunning op vordering van de verzoeker door de Raad van State vernietigd (zaak A. 189.284/X-13.871). In dat arrest wordt vastgesteld dat de gemeente Schaarbeek moet worden beschouwd als de werkelijke aanvrager van de vergunning, zodat overeenkomstig artikel 175 van het Brussels Wetboek van

Ruimtelijke Ordening (hierna: het BWRO) niet het college van burgemeester en schepenen, maar de gemachtigde ambtenaar over de aanvraag diende te beslissen.

9. Op 23 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen partij haar aanvraag opnieuw in, dit keer bij de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Deze aanvraag is in het Frans gesteld.

10. De aanvraag gaat vergezeld van een in het Frans gesteld effectenrapport (“rapport d’incidences”). Dit effectenrapport is een uit vijftientig bladzijden bestaand document, met een beschrijving van het voorwerp van de aanvraag, een verantwoording van het project, een beschrijving van de doelstellingen en het tijdschema voor de uitvoering, een synthese van de in aanmerking genomen oplossingen die ten grondslag hebben gelegen aan de keuze van het project, gelet op het milieu, een beschrijving van de elementen en het geografische gebied waarvoor het project gevolgen kan hebben, een inventaris van de voorspelbare effecten van het project en van het bouwterrein, een beoordeling van deze effecten in vergelijking met de bestaande toestand, een beschrijving van de geplande maatregelen om de negatieve effecten van het project en van het bouwterrein te vermijden, weg te werken of te beperken, een overzicht van de wettelijke bepalingen en een niet-technische samenvatting van de voormelde elementen.

11. Van 3 februari 2010 tot 17 februari 2010 wordt over de aanvraag een openbaar onderzoek georganiseerd waarbij 2 steunbrieven, 2 bezwaren, waaronder één van de verzoeker en een petitie “ondertekend door 1327 personen” worden ingediend.

In zijn bezwaarschrift voert de verzoeker onder meer aan dat het openbaar onderzoek onwettig is verlopen omdat het effectenrapport “ééntalig Frans” werd opgesteld, terwijl het als mededeling aan het publiek in de zin van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de bestuurstaalwet) tweetalig diende te zijn.

12. Op 26 februari 2010 komt de overlegcommissie samen. De verzoeker wordt gehoord en de overlegcommissie beslist haar advies uit te stellen.

13. Op 12 maart 2010 komt de overlegcommissie opnieuw samen en wordt andermaal beslist het advies uit te stellen.

14. Op 19 maart 2010 brengt de overlegcommissie een voorwaardelijk gunstig advies uit, op voorwaarde dat de bestaande garage wordt geschrapt en dat de achteruitbouwstrook wordt ingericht in gebied van volle grond en afgesloten langs de rooilijn.

15. Vervolgens wordt geen beslissing genomen door de gemachtigde ambtenaar.

16. Op 6 september 2010 stelt de tussenkomende partij bij de regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest beroep in wegens het uitblijven van een beslissing van de gemachtigde ambtenaar.

17. Met het bestreden besluit, dat in het Nederlands en het Frans is gesteld, verleent de regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest de gevraagde vergunning “op voorwaarde dat de bestaande garage wordt geschrapt en de achteruitbouwstrook wordt ingericht in gebied van volle grond afgesloten langs de rooilijn”.

18. In het bestreden besluit beantwoordt de verwerende partij het bezwaarschrift van de verzoeker onder meer als volgt:

“Overwegende (...) dat dezelfde bezwaarhebbende beweert dat in onderhavig geval de hele procedure in de twee talen zou moeten worden gevoerd, dus in het Frans - welk het geval was - maar tevens in het Nederlands.

Overwegende dat de gemeentelijke v.z.w.’s van nature afwijken van het publiekrechtelijk stelsel (personeel, toezicht, wetten van de openbare dienst) (...), met uitzondering echter van de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en dit

wanneer hun opdracht het kader van een privé-onderneming overschrijdt en een nauw verband vertoont met de gemeente; dat dit het geval is wanneer, met name de vereniging wordt beheerd door lokale mandatarissen en dat zij, voor haar werking, over gemeentelijke infrastructuur kan beschikken (zie met betrekking tot de gemeentelijke v.z.w. die het zwembad Calypso beheert te Watermaal-Bosvoorde, de adviezen gegeven door de VCT op 26 januari en 7 september 1995, n° 26.150 en 19.018, gepubliceerd in Rapport 1995, pp. 94 tot 96, (...)) ;

Overwegende dat, aangezien het over het gebruik van de talen gaat bij indiening en behandeling van de vergunningsaanvragen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en ‘wanneer hij aan deze wetgeving onderworpen is, zal de aanvrager de betreffende wetgeving strikt dienen na te leven. De formulieren dienen te worden ingediend in de taal van het gewest, zelfs als het een zogenaamde faciliteitengemeente betreft. In het tweetalige gewest van Brussel Hoofdstad heeft de AANVRAGER DE KEUZE IN DE TAAL VAN DE PROCEDURE’ (we (benadrukken) in J. van YPERSELE, B. LOUVEAUX, Le droit de l’urbanisme dans les trois Régions, Brussel, Larcier, 2006, p. 497 en 498, nr. 459);

Dat hoewel zij onderworpen is aan de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de v.z.w. ‘Crèches de Schaerbeek’ naar keuze haar aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, samen met een effectenrapport kon indienen in het Frans of in het Nederlands; dat de indiening van de vergunningsaanvraag in het Frans volkomen rechtmatig was”.

19. Nog steeds aangaande het bezwaarschrift van de verzoeker vervolgt het bestreden besluit:

“Overwegende dat de behandeling van deze aanvraag werd opgevolgd in de taal waarin deze werd ingediend;

Dat de bezwaarhebbende klaagt dat de bekendmaking die het openbaar onderzoek aankondigt enkel in het Frans plaatsvond en dat het dossier dat hij ter beschikking kreeg - namelijk het dossier van de vergunningsaanvraag - eveneens enkel in het Frans was opgesteld;

Dat de bezwaarhebbende echter geen reden heeft om klacht in te dienen tegen wat hij beschouwt als een overtreding van een substantiële formaliteit, en dit voor zover hij, met de indiening van een bijzonder gedetailleerd bezwaar, concreet aantoonde dat hij de mogelijkheid heeft gehad om de documenten die het dossier van de vergunningsaanvraag, de bekendmaking van het openbaar onderzoeken de terbeschikkingstelling van het dossier van de vergunningsaanvraag die dus volkomen hun rol hebben gespeeld nauwkeurig in te zien en te begrijpen (zie, inzake het zogenaamd onvolledige karakter van een bekendmaking van een openbaar onderzoek met betrekking tot een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning houdende een verbouwing: C.E. (sic), 12 februari 2002, del Mannol et (sic) de Decker, nr. 103.511; en, tevens, over de informatierol van de bekendmaking: C.E. (sic), 27 april (sic) 2000, S.A. Dodder, nr. 86.974);

Dat dit gebrek aan nut van een eventueel annulatiemiddel van de vergunning nog werd vermeld door de Raad van State, in een arrest Lombart, nr. 130.980, van 4 mei 2004; dit arrest stelt vast dat een middel aangewend tegen de overtreding van de wetgeving en de reglementering met betrekking tot het gebruik van de talen in bestuurszaken immers onontvankelijk is wanneer de verzoeker geen belang bij het middel heeft, aangezien hij op generlei wijze benadeeld werd door de onwettigheid waartegen hij bezwaar aantekent (zie tevens, met betrekking tot het openbaar onderzoek in het kader van een ontwerp van gewestplan: C.E. (sic), 26 juni 1986, Galezowska, nr. 26.737)”.

V. Onderzoek van de vordering

20. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het tweede onderdeel van het tweede middel

Standpunt van de partijen

21. In het tweede onderdeel van het tweede middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 18 en 50 van de bestuursstaalwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het verzoekschrift zet de verzoeker uiteen dat de aanvraag en de daarbij horende documenten enkel in het Frans werden ingediend en openbaar gemaakt, zodat de aanvraag wegens strijdigheid met de bestuursstaalwet had moeten worden afgewezen. De verzoeker citeert als volgt uit het door hem ingediende bezwaarschrift:

“De behoorlijke organisatie van een openbaar onderzoek over een stedenbouwkundige aanvraag van een publiekrechtelijke rechtspersoon zoals een Brusselse gemeente, moet tweetalig geschieden zodat iedere

belanghebbende met kennis van zaken zijn standpunt aan het bestuur kan mededelen.

Derhalve moet de aanvraag in het Frans en in het Nederlands worden opgesteld. Art. 18 van (de) bestuurstaalwet bepaalt immers:

‘De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans’.

In dit verband kan worden verwezen naar het arrest dd. 23 september 2008 nr. 186.435 inzake GILLES van de Raad van State. In dit arrest werd overwogen:

‘2.8.2.1. Voor wat betreft de geschreven vermeldingen op de plannen en kaarten die uitsluitend in het Nederlands waren gesteld, moet worden onderzocht of de door de verzoeker aangehaalde wetsbepalingen voorschrijven dat ze ook in het Frans moesten zijn gesteld. Overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 moeten in de taalgrensgebieden de berichten en mededelingen van plaatselijke diensten die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld. Artikel 34, § 1 bevat een gelijkaardige verplichting voor gewestelijke diensten.

Zoals het middel door de verzoeker werd geformuleerd, zouden de vermeldingen op de plannen en kaarten beschouwd moeten worden als ‘berichten’ en ‘mededelingen’ in de zin van de voornoemde wetsbepalingen.

Ook al moet een voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan principieel worden aanzien als een ‘mededeling’ in de zin van artikel 34, § 1 van de voornoemde wetten, in de mate dat het betrekking heeft op de taalgrensgemeenten, toch betekent dit nog niet dat ook de vermeldingen op plannen en kaarten zoals bijvoorbeeld plaatsnamen, ook in het Frans moeten gesteld zijn.

Dergelijke louter functionele vermeldingen kunnen niet worden aanzien als zelfstandige boodschappen, voorschriften of inlichtingen die gelijkgesteld kunnen worden met ‘mededelingen’ of ‘berichten’.

Deze rechtspraak gaat te dezen integraal op. Het zgn. ‘rapport d’incidences’ (effectenrapport) is ééntalig Frans opgesteld en bevat talloze technische, beschrijvende en essentiële aspecten van het aanvraagdossier.

Dit betreffen géén ‘louter functionele vermeldingen’, waarvan sprake in het arrest GILLES.

(...)

Aldus strijdt de aanvraag met een regel die de openbare orde aanbelangt en wordt het openbaar onderzoek op een onwettige wijze georganiseerd”.

De verzoeker besluit dat de gegrondheid van het middelonderdeel reeds uit zijn bezwaarschrift blijkt. Hij voegt er nog aan toe dat uit het arrest OUDE HENDRIKMAN, nr. 209.862 van 20 december 2010, van de Raad van State blijkt dat een effectenstudie wel degelijk aan de bestuurstaalwet is onderworpen.

22. In haar nota stelt de verwerende partij dat de procedure tot aflevering van de vergunning zich in de twee talen heeft afgespeeld, aangezien het bericht van openbaar onderzoek, de adviezen, de bestreden beslissing, enzovoort in twee talen werden opgesteld.

De verwerende partij erkent dat de aanvraag enkel in het Frans werd opgesteld, maar meent dat dit volkomen rechtmatig was. De redenen daarvoor werden weergegeven in het bestreden besluit, meer bepaald in de in randnummer 18 geciteerde overwegingen.

23. Ter weerlegging van het middelonderdeel haalt de tussenkomende partij de in de randnummers 18 en 19 geciteerde overwegingen van het bestreden besluit aan.

Beoordeling

24. De bestuursstaalwet stelt het volgende:

“ HOOFDSTUK III. - Gebruik van de talen in de plaatselijke diensten.

(...)

Afdeling III. - Brussel-Hoofdstad.

(...)

Art. 18

De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De bekendmakingen die betrekking hebben op de burgerlijke stand worden echter uitsluitend gedaan in de taal van de akte waarmee zij in verband staan.

(...)

Hoofdstuk VI. Bijzondere bepalingen

(...)

Art. 50

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

(...)

HOOFDSTUK VII. - Sancties.

Art. 58. Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten”.

25. In het middelonderdeel bekritiseert de verzoeker onder meer het feit dat het “‘rapport d’incidences’ (effectenrapport) (...) ééntalig Frans” is opgesteld. Reeds in zijn bezwaarschrift had de verzoeker daaruit afgeleid dat “het openbaar onderzoek op een onwettige wijze (werd) georganiseerd”.

26. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat over de aanvraag van de tussenkomende partij een effectenrapport moest worden opgemaakt omdat ze betrekking heeft op het “scheppen van sport-, culturele, vrijetijds-, school- en sociale voorzieningen waarin meer dan 200 m² toegankelijk is voor het gebruik van die voorzieningen”.

Krachtens artikel 143 van het BWRO dient een effectenrapport ten minste uit volgende elementen te bestaan:

“1° de verantwoording van het project, de beschrijving van de doelstellingen en het tijdschema voor de uitvoering;

2° de synthese van de in aanmerking genomen oplossingen die ten grondslag hebben gelegen aan de keuze van het door de aanvrager ingediende project, gelet op het milieu;

3° de beschrijving van de elementen en het geografische gebied waarvoor het project gevolgen kan hebben, met name aan de hand van plannen;

4° de inventaris van de voorspelbare effecten van het project en van het bouwterrein en het EPB-voorstel, met inbegrip van de haalbaarheidsstudie, indien die vereist is;

5° de beoordeling van deze effecten in vergelijking met de bestaande toestand;

6° een schets van de voornaamste alternatieve oplossingen die werden bestudeerd door de bouwheer en een indicatie van de voornaamste redenen voor zijn keuze, gelet op de gevolgen voor het leefmilieu;

7° de beschrijving van de geplande maatregelen om de negatieve effecten van het project en van het bouwterrein te vermijden, weg te werken of te beperken, onder meer ten opzichte van de bestaande normen;

8° een niet-technische samenvatting van de voormelde elementen”.

Omdat voor de aanvraag van de tussenkomende partij een effectenrapport moest worden opgemaakt, diende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schaarbeek krachtens de artikelen 146 en 147 van het BWRO de aanvraag samen met het effectenrapport te onderwerpen aan een openbaar onderzoek.

Dit openbaar onderzoek is voorgeschreven, eensdeels, om aan de bevoegde overheden de nodige inlichtingen en gegevens te verstrekken opdat

zij met kennis van zaken zouden kunnen oordelen, anderdeels, om degenen die bezwaren zouden hebben tegen de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de mogelijkheid te bieden hun bezwaren en opmerkingen te doen gelden. Op het eerste gezicht is een effectenrapport niet enkel bedoeld ter voorlichting van de vergunningverlenende overheid, doch ook ter voorlichting van eenieder die bezwaren zou hebben tegen de aanvraag.

27. Het wordt niet betwist dat de tussenkomende partij een te Brussel-Hoofdstad gevestigde plaatselijke dienst is in de zin van afdeling III van hoofdstuk III van de bestuursstaalwet.

28. Op het eerste gezicht moet het effectenrapport worden aanzien als een voor het publiek bestemde mededeling in de zin van artikel 18 van de bestuursstaalwet.

Daaraan lijkt geen afbreuk te worden gedaan door de door de verwerende partij aangehaalde elementen dat voor een vergunningsaanvraag “in het tweetalig gewest van Brussel Hoofdstad (...) de aanvrager de keuze in de taal van de procedure (heeft)” en dat “de indiening van de vergunningsaanvraag in het Frans volkomen rechtmatig was”.

Het feit dat de verzoeker een “bijzonder gedetailleerd bezwaar” heeft ingediend impliceert op het eerste gezicht niet dat hij geen belang heeft bij het middel.

29. Op het eerste gezicht is, doordat met schending van artikel 18 van de bestuursstaalwet het effectenrapport enkel in het Frans werd gesteld, het openbaar onderzoek onwettig verlopen.

Het middelonderdeel is ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

30. De verzoeker voert aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aanleiding zal geven tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inzake rust, uitzicht, privacy en inkijk.

Hij verduidelijkt dat de woning met tuin waar hij samen met zijn echtgenote en drie jonge kinderen woont ongeveer 1 meter lager is gesitueerd dan het perceel waarop de bestreden vergunning betrekking heeft (hierna: het bouwperceel). Zowel vanuit zijn tuin als vanuit zijn woonvertrekken heeft de verzoeker zicht op de tuin van het bouwperceel. De hoge groene bomen op het bouwperceel zorgen ervoor dat de verzoeker vanuit zijn woning en zijn eigen tuin een parkachtig zicht heeft. Gezien van op het gelijkvloers zal de gemene tuinmuur enkel de onderste helft van het vergunde gebouw aan het zicht onttrekken. Omgekeerd zal er vanuit het vergunde gebouw zicht kunnen worden genomen in de tuin en de woning van de verzoeker.

De verzoeker zet uiteen dat de bestaande tuin van het bouwperceel een oase van rust is die zal tenietgaan door de crèche die een bestendige drukte zal genereren.

Het aangevoerde nadeel is volgens de verzoeker moeilijk te herstellen omdat de ervaring leert dat eens de vergunning is uitgevoerd het bijzonder moeilijk wordt om het herstel in de oorspronkelijke toestand te bekomen. Een vernietigingsarrest kan bovendien geen effectief rechtsherstel bieden voor het missen van unieke familiale momenten als gevolg van het teloorgaan van de tuin op het bouwperceel.

31. Volgens de verwerende partij kan het nadeel niet worden aangenomen omdat het voortvloeit uit de planologische bepalingen die toelaten dat het aangevraagde bouwwerk hier wordt gebouwd. Bovendien is overeenkomstig het effectenrapport voorzien in afdoende milderende maatregelen, meer bepaald groendaken.

De tussenkomende partij preciseert dat uit het niet-ernstig karakter van het derde middel blijkt dat het aangevraagde bouwwerk hier kan worden ingeplant.

32. De verwerende partij meent dat de “louter subjectieve overwegingen” van de verzoeker het nadeel niet bewijzen, daar het vergunde gebouw geen buitensporige proporties heeft zodat geen “benauwend effect” kan ontstaan.

De tussenkommende partij voegt eraan toe dat het komen en gaan in het kinderdagverblijf de verzoeker niet zal bezwaren nu de toegang voorzien is langs de voorzijde van het herenhuis.

33. Volgens de tussenkommende partij kan het nadeel niet worden aangenomen omdat de verzoeker vanuit zijn tuin geen enkel zicht heeft op het project, omdat hij vanuit de derde verdieping van zijn woning enkel zicht zal hebben op groendaken en omdat er vanuit het kinderdagverblijf geen zicht zal kunnen worden genomen op de woonlokalen van de verzoeker gelet op de planten rond de eigendom van de verzoeker en de afstand van 30 meter.

Beoordeling

34. De vereisten van, enerzijds, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en, anderzijds, de ernstige middelen zijn twee afzonderlijke voorwaarden die apart moeten worden beoordeeld. In zijn derde, vierde en vijfde middel betwist de verzoeker dat de planologische bepalingen toelaten dat het aangevraagde bouwwerk ter plaatse wordt gebouwd. De in randnummer 31 bedoelde argumenten kunnen niet worden aangenomen, al was het maar omdat het aannemen ervan veronderstelt dat de betrokken middelen niet ernstig worden bevonden.

35. Er kan geredelijk worden aangenomen dat het aangevraagde project een zekere omvang heeft aangezien uit de gegevens van de zaak blijkt dat het gaat om het “scheppen van sport-, culturele, vrijetijds-, school- en sociale voorzieningen waarin meer dan 200 m² toegankelijk is voor het gebruik van die voorzieningen” waarvoor een effectenrapport moet worden opgemaakt.

36. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tuinmuur tussen de tuin van de verzoeker en het bouwperceel ongeveer 1,5 meter lager is dan de kroonlijst van het kinderdagverblijf, dat op ongeveer 10 meter van die tuinmuur zal worden opgericht. Uit de door de verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde

foto's blijkt dat hij van in zijn tuin en vanuit zijn woning zicht heeft op de bomen die zich op de inplantingsplaats van het kinderdagverblijf bevinden.

37. Er wordt voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

BESLISSING

1. Het verzoek van de v.z.w. CRÈCHES DE SCHAERBEEK tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 mei 2011 van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, waarbij aan de v.z.w. CRÈCHES DE SCHAERBEEK de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een crèche en de renovatie van twee woningen, aan de Eugène Plaskyalaan 40 te Schaarbeek, kadastraal bekend sectie C, 152ste afdeling, nr. H8 en L9.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf oktober 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement, wnd. voorzitter, staatsraad,
bijgestaan door

Silvan De Clercq, griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Jan Clement